

Mamu -politiikan syöväreissä

10.10.2008 10.55 | Kaj Granlund | Yleinen

Kävin eilen aamulla kevyen kommenttineuvottelun, joka lopulta päättyi mamu -kysymyksiin (mamu = maahanmuuttaja). Mielenkiintoinen mutta arkaluontoinen aihe. Arkaluontoinen se on siksi, että tähän asiaan niin helposti kytketään rasimi. Rasismi taas siksi, että jonkun totuuden mukaan olemme kaikki ihonväristä tai muista ominaisuuksista riippumatta eriasteisia rasisteja, mutta oman rasismimme kätkemiseen olemme kehittäneet toinen toistaan tehokkaampia torjuntakeinoja (defenssejä). Kun keskustelu maahanmuutosta alkaa, defenssit heräävät toimintaan ja kaikki järkipuhe valuu maahan kuin vesi hanhen selästä.

Mamu -käsitteeseen liitetään työn perässä tulevat muiden maiden kansalaiset ja paluumuuttajat sekä työtä, rauhaa, onnea tai hyvää sosiaaliturvaa hakevat pakolaiset.

Työn perässä tulevat maahanmuuttajat ovat seurausta globalisaatiosta, ja pienimmän riesan tie on hyväksyä se tosiasia, että työvoiman liikkuvuus tulee jatkossa koskettamaan myös Suomea. Sen tarpeellisuudesta on turha väittää ja siitä on meille paljon enemmän hyötyä kuin haittaa. Toivoa vaan pitää, että meillä on tarjota työtä kaikille halukkaille, niin suomalaisille kuin maahanmuuttajille.

Oman ongelmansa muodostavat pakolaiset. Jos asiaa tarkastellaan ilmiönä eikä yhden yksittäisen pakolaisen näkökulmasta, ongelma tulisi ensisijaisesti ratkaista lähtijän kotimaassa. Maailmanpolitiikassa tähän löytyy välineet, mutta halu puuttuu ja siksi pakolaispolitiikasta on tullut länsimaiden tapa ostaa itselleen ”puhdas omatunto”. Syyttävän sormi osoittaa YK:ta, joka aikoinaan perustettiin turvaamaan uusi maailmanjärjestys, mutta joka on epäonnistunut kaikessa, mitä varten se perustettiin.

Pakolaisuuteen liittyvistä lieveilmiöistä kirjoitetaan paljon syytä ja syyttä seurauksena, että keskustelu ruokkii epäluuloja ja sitä kautta muukalaisvihaa. En puhu rasismista, koska siitä ei pohjimmiltaan ole kyse. Kyse on laumasta tai ryhmistä ”me” ja ”he”, jossa ihonväri toimii daavidin tähtenä, jolla ”heidät” tunnistetaan. En kiellä etteikö pakolaisia tule Eurooppaan väärillä syillä ja ainoana tavoitteenaan käyttää hyväksi EU -maiden löysää sosiaaliturvaa, mutta joukossa on myös aitoja pakolaisia, joiden turvasta pitää huolehtia.

Muukalaisvihan eri muodot toimivat kuitenkin viime kädessä meidän omaa yhteiskuntaamme vastaan. Maahanmuuttajien integrointi vaikeutuu ja he suojautuvat keskittymällä asutuskeskuksiin, jolloin kierre on valmis. Henki- sen aidan tuolla puolella on maahanmuuttajien asuttama lähiö, jonne meillä suomalaisilla ei ole asiaa, ja ”heidän” eristäytyminen ruokkii radikaalien ryhmien kasvualustaa niin oikealla kuin vasemmalla. Kierre on valmis.

Tärkein askel tilanteen rauhoittamiseksi on, että me suomalaiset kaikessa vaadimme ja hyväksymme maahanmuuttajilta saman kuin itseltämme.
